

ROMÂNIA

TRIBUNALUL MEHEDINȚI
SECȚIA I CIVILĂ

Sentința civilă Nr. 56
Ședința publică de la 16 Septembrie 2014
Completul compus din:
PREȘEDINIE Lucia Bărbăntan
Grefier Mirela Butaru

Ministerul Public reprezentat prin procuror Carmen Herciu din cadrul D.I.I.C.O.T. -
Biroul Teritorial Mehedinți.

Pe rol pronunțarea asupra cauzei civile privind pe reclamantul Cismaru Virgil Alin și pe
pârâtul Statul Român reprezentat de Ministerul De Finanțe, având ca obiect pretenții plata sumei
de 4.000.000 lei, reprez. daune morale și daune materiale.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că dezbaterile au avut
loc în ședința publică din 09.09.2014 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată
care face parte integrantă din prezenta sentință, după care s-a reținut cauza pentru soluționare.

INSTANȚA

Asupra cauzei civile de față:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Mehedinți la 19.02.2014, reclamantul
Cismaru Virgil Alin a chemat în judecată Statul Român prin Ministerul Finanțelor, solicitând ca
prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța acesta să fie obligat la plata sumei de 4.000.000 lei
reprezentând daune morale și materiale prin privarea sa de libertate în faza de urmărire penală în
dosarul nr.20 D/P/2007 ce a fost instrumentat de către DIICOT - Biroul Teritorial Mehedinți.

A motivat că a fost cercetat penal în dosarul penal nr.20 D/P/2007 de către DIICOT
Mehedinți pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat,
criminalitate informatică, deținerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată
electronică și efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, spălarea de bani și folosirea la
autoritatea vamală a documentelor vamale de transport falsificate, fapte prev. de art.2 și 7 din
Legea 39/2003, art.42 al.1, 2 și 3, art.44 al.1, 2 și 3 și art.49 din Legea nr.161/2003, art.24 al.1 și 2,
art.25, art.27 al.1, 2 și 3 din Legea 365/2002, art.23 pct.1 lit.c din Legea 656/2002 și art.273 și 274
din Legea 86/2006.

În cadrul cercetărilor efectuate în dosarul nr.20 D/P/2007 la 20.05.2008 au fost efectuate
percheziții la mai multe adrese din Drobeta Turnu Severin inclusiv la domiciliul reclamantului.
Ulterior efectuării percheziției, în jurul orelor 7,30 deși nu i-a fost prezentat vreun mandat de
aducere și nu a opus nici un fel de rezistență, a fost încătușat de lucrătorii BCCO Mehedinți și dus
la sediul IPJ Mehedinți unde a așteptat încătușat până în jurul orelor 11,30 când, la sosirea
apărătorului său, a fost descătușat și eliberat, lucrătorii BCCO admitând în fața acestuia să l-au
reținut în baza unei dispoziții verbale a procurorului de caz fără a avea un mandat de aducere sau
orice alt act. Eliberarea sa a fost condiționată de o declarație pe propria răspundere a apărătorului
ales prin care acesta își asuma responsabilitatea de a se prezenta cu reclamantul la ora 16 pentru
audieri.

La ora 16 în aceeași zi de 20.05.2008, s-a prezentat pentru a fi audiat de procuror și i s-a
adus la cunoștință învinuirea. La scurt timp după terminarea declarației, procurorul a emis
ordonanța de reținere pentru 24 de ore începând cu 20.05.2008, ora 18,00 până la 21.05.2008 ora
18,00. După expirarea celor 24 de ore nu s-a făcut în ce-l privește pe reclamant, propunere de
arestare.

A susținut că în cursul urmăririi penale, lucrătorii BCCO Mehedinti au comis o serie de abuzuri legate de ridicarea mai multor bunuri de la domiciliul său, sau aplicarea sigiliilor, percheziția în sistem informatic din 5.06.2008 făcându-se în lipsa sa și a apărătorului său.

Procurorul de caz a întocmit rechizitoriul la 14.07.2008. Modul abuziv și defectuos în care a fost întocmit rechizitoriul a dus la admiterea excepției neregularității actului de sesizare de către Tribunalul Mehedinti, care a trimis cauza către DIICOT - Biroul teritorial Mehedinti pentru refacerea rechizitoriului. Tribunalul Mehedinti a fost sesizat a doua oară la 27.08.2009, prin rechizitoriu fiind trimis în judecată și reclamantul.

Reclamantul a susținut că a fost achitat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute și pedepsite de art.27 al.3 din Legea 365/2002 și art.49 din Legea 161/2003 cu aplicarea art.41 al.2 c.p. în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a c.p.p., reținându-se că fapta pentru care a fost trimis în judecată nu există.

Soluția a fost menținută de Curtea de Apel Craiova prin d.c.nr.208/19.06.2012 și Înalta Curte de Casație și Justiție, care a conferit caracter definitiv soluției de achitare.

A susținut că, umare privării sale ilegale de libertate din 20.05.2008 și a duratei mari de soluționare a cauzei - peste 5 ani de zile, a suferit o serie de prejudicii morale și materiale.

Încă din prima zi, cea în care a fost reținut, toate trusturile de presă de la nivel local și central au vehiculat numele său ca pe cel al unui infractor, acest fapt aducându-i un dezechilibru psihic. A simțit o presiune constantă pe parcursul celor 5 ani de proces atât din partea lucrătorilor SCCO Mehedinti dar și din partea societății, datorită faptului că o lungă perioadă de timp nu a putut să-și demonstreze nevinovăția. A fost nevoit să urmeze consiliere psihologică și tratament de specialitate, capacitatea sa de muncă și concentrare s-a diminuat în mod constant ajungând ca în februarie 2013 să nu-și mai poată îndeplini atribuțiile de administrator la SCV EQINOX DANCE CLUB SRL fiind obligat să-și dea demisia din funcție.

A considerat că este îndreptățit la repararea pagubei, invocând hotărârea CEDO din 22.02.2012 în cauza Creangă împotriva României. A susținut că a fost privat de libertate cca 30 de ore și târât peste 5 ani în fața instanțelor de judecată, afectându-i-se sănătatea, posibilitatea de a duce o viață normală și de a avea șanse egale cu ceilalți tineri de vârsta sa.

Prejudiciul se compune din daune materiale în sensul cheltuielilor efectuate cu ocazia purtării procesului penal ce a făcut obiectul dosarului nr.20 D/P/2007 la DIICOT în faza de urmărire penală și judecată, precum și daune morale ca umare a tracasării, stării de sănătate precare pe care a dobândit-o ca umare a presiunilor la care a fost supus ca umare a purtării nelegale a procesului penal și mediatizării excesive a acestuia.

Dovada susținerilor a înțeles să o facă cu înscrisuri și proba testimonială.

Acțiunea a fost întemeiată pe disp. art.539, 540 și 541 din N.c.pr.p. a României.

A depus copia hotărârii CEDO din 23 februarie 2012 în cauza Creangă împotriva României.

La 6.03.2014, reclamantul depune o precizare a acțiunii în privința modului în care înțelege să-și dovedească acțiunea depunând înscrisuri și solicitând audierea martorilor Bordea Narcis Ionuț, Valon Marian, Pătru Claudiu Andrei, Pătru Dan Ionuț, Făniș Răzvan, Voinea Luiza și Mihai Adrian.

S-au depus în copie procesul verbal de efectuare a percheziției domiciliare din 20.05.2008, proces verbal de aducere la cunoștință a învinuirii și a dreptului de apărare în dosar nr.20/D/P/2007 din 20 mai 2008, declarația reclamantului din 20.05.2008, ordonanța de reținere din 20.05.2008 în dosar nr.20/D/P/2007, proces verbal întocmit la 5 iunie 2008 de Direcția de Combatere a Crimei Organizate în dosar nr.20/D/P/2007, copia rechizitoriului întocmit la 14.07.2008, decizia penală 107/2011 din 13 aprilie 2011 pronunțată de Tribunalul Mehedinti în dosar nr.6773/101/2009, decizia penală nr.208/19 iunie 2012 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosar nr.6773/101/2009, copia cererii nr.27/16.02.2013, decizia nr.4/16.02.2013 a SC ART NET COMPUTERS INTERNET SRL Drobeta Turnu Severin, articole de ziar din 22 mai 2008 publicate în Gazeta de Sud sau alte publicații, chitanța nr.40/01.04.2013 - cabinet psihologic, rețete medicale, bilet de trimitere pentru servicii medicale clinice din 2.04.2013.

La 2.04.2014, pârâtul depune întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii.

A apreciat că acțiunea este neîntemeiată, întrucât, potrivit temeiului invocat, respectiv art. 539 Cod pr. penala, dreptul la repararea pagubei se naște în cazul unei privări nelegale de libertate.

În speță, nu sunt întrunite condițiile unei priveri nelegale de libertate. Reclamantul a fost reținut într-o cauza penală complexă privind infracțiuni în domeniul informatic și al comerțului electronic. Faptul că, reclamantul a fost achitat printr-o hotărâre judecătorească, releva că s-a înfăptuit justiția, scopul oricărui proces, și nu că s-ar fi produs o pagubă. Reținerea este o măsură legală al cărei scop este acela de a se asigura buna desfășurare a procesului penal, în cazul infracțiunilor pedepsite cu închisoarea. Ori, gravitatea faptelor pentru care se făceau cercetările impunea cu precădere reținerea persoanelor suspecte și chiar arestarea preventivă. Reclamantul avea la îndemână plângerea împotriva ordonanței organului de cercetare penală sau a procurorului privind măsura reținerii.

Hotărârea judecătorească a tribunalului, susține pârâtul, nu reprezintă suport al acțiunii întemeiate pe disp. art. 539 Cod pr. pen., nefăcând parte din înscrisurile doveditoare prevăzute de alin. (2) al aceluiași articol. Hotărârea judecătorească cerută de lege pentru dovedirea dreptului la dezclanare, trebuie să constate și să dispună în cuprinsul său că, măsura luată împotriva inculpatului este una nelegală. Hotărârile penale pronunțate în proces, constata și dispun definitiv cu privire la faptă și nu cu privire la măsurile de reținere dispuse în cursul procesului penal.

Pârâtul a apreciat că nu este încălcat dreptul comunitar.

Reclamantul a fost cercetat într-o cauza cu un grad de pericol social ridicat, existând probe împotriva sa și luându-se măsuri legale, prevăzute de legea română, pe care nu le-a contestat. Pentru buna desfășurare a procesului, reținerea sa era justificată, existând informații transmise de autorități străine, pe care în tanța nu le-a omologat ca probe. Măsura luată a fost legală, neexistând o încălcare a dreptului.

În ceea ce privește nemulțumirile reclamantului, cu privire la efectuarea percheziției, a susținut că există proceduri reglementate de c.p.p. de care acesta nu a uzat.

A fost atașat dosarului cauzei – dosarul nr.6773/101/2009 al Tribunalului Mehedinți.

În cauză au fost audiați martorii Pătru Claudiu Andrei, Valon Marian, Pătru Dan Ionuț, Bordea Narcis Ionuț, Mitroi Adrian și Crădiu Sorin.

La termenul din 16.09.2014, s-a depus la dosarul cauzei adresa nr.5446/16.07.2014 a Inspectoratului Teritorial de Muncă Mehedinți – informații din baza de date informatică a Inspectoriei Muncii pentru reclamantul Cismaru Alin Virgil.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamantul Cismaru Virgil Alin a fost cercetat penal în dosarul penal nr.20/D/P/2007 pentru săvârșirea infracțiunilor de constituire a unui grup infracțional organizat, criminalitate informatică, deținerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică și efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, spălare de bani și folosirea la autoritatea vamală a documentelor vamale de transport falsificate, fapte prev. de art.2 și 7 din Legea 39/2003 art.42 alin.1,2 și 3, art.44 al.1, 2 și 3 și art.49 din Legea 161/2003, art.24 al.1 și 2, art.25, 27 al.1, 2 și 3 din Legea 365/2002, art.23 pct.1 lit.c din Legea 656/2002 și art.273 și 274 din Legea 86/2006.

La 20.05.2008 s-au efectuat mai multe percheziții la mai multe adrese din Drobeta Turnu Severin între care și cea a reclamantului. Așa cum rezultă din depozițiile martorilor Pătru Claudiu Andrei, Crădiu Petru Sorin, Valon Marian, reclamantul a fost încătușat și condus la sediul DIICOT Mehedinți pentru cercetări. După mai multe ore în care a rămas într-unul din birouri, reclamantului i s-a permis să plece împreună cu avocatul său urmând ca în aceeași zi la ora 16 să se întoarcă pentru cercetări.

La ora 16, în ziua de 20 mai 2008 s-a întors la sediul DIICOT unde i s-a adus la cunoștință învinuirea, punându-se în mișcare acțiunea penală.

În aceeași zi la ora 18, s-a emis ordonanța de reținere a învinuitului Cismaru Virgil Alin pentru 24 de ore până la 21.05.2008, ora 18.

Împotriva reclamantului nu s-a formulat propunere de arestare preventivă.

Prin rechizitoriul DIICOT – Biroul Teritorial Mehedinți din 14 iulie 2008 din dosarul 20/D/P/2007, s-a dispus trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpatului Cismaru Virgil Alin pentru infracțiunile prevăzute și pedepsite de art.27 al.3 din Legea 365/2002 cu aplic. Art.41 al.2 c.p. și art.49 din Legea 161/2003 cu aplicarea art.41 al.2 c.p., ambele cu aplicarea art.33-34 c.p.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Mehedinți sub nr.5393/101/2008.

Prin s.c.nr.367 din 2.10.2008 din dosarul 5303/101/2008 a Tribunalului Mehedinți, s-a admis excepția neregularității actului de sesizare al instanței s-a constatat că instanța nu a fost legal sesizată și în baza art.300 al.2 c.p. s-a dispus restituirea cauzei la procuror în vederea refacerii actului de sesizare al instanței.

În urma relacerii actului de sesizare la data de 31.08.2009 s-a înregistrat pe rolul Tribunalului Mehedinți, rechizitoriul din 27.08.2009 din dosarul nr.20/D/P/2007 întocmit de Biroul teritorial Mehedinți din cadrul DIICOT prin care s-a dispus trimiterea în judecată a mai multor inculpați între care Cismaru Virgil Alin pentru infracțiunile prevăzute și pedepsite de art.27 al.3 din Legea 365/2002 cu aplicarea art.41 al.2 c.pr. și art.49 din Legea 161/2003 cu aplicarea art.41 al.2 c.p., ambele cu aplicarea art.33-34 c.p.

Cauza a fost înregistrată sub nr.6773/101/2009.

Prin decizia nr.107/13 aprilie 2011 pronunțată de Tribunalul Mehedinți în dosar nr.6773/101/2009 a fost schimbată încadrarea juridică a faptelor pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Cismaru Virgil Alin și în baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.a c.p.p., inculpatul Cismaru Virgil Alin a fost achitat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.27 al.3 din Legea 365/2002 și art.49 din Legea 161/2003, cu aplicarea art.41 al.2 c.p.. Inculpatului i s-a restituit un hard disk marca MAXTOR, ambalat într-un plic și sigilat.

Împotriva hotărârii menționate a declarat apel DIICOT și inculpații Bengescu George Cristian, Pătru Claudiu Andrei, Pătru Dan Ionuț, Sanislav Daniel, Neciu Narcis, Tatomir Cătălin și Truican Horațiu Daniel.

Prin d.c.nr.208/19 iunie 2012 pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosar nr.6773/101/2009 apelul DIICOT a fost admis și desființată sentința numai în ce-l privește pe inculpatul Pătru Ionuț, menținându-se celelalte dispoziții ale sentinței.

Prin decizia penală pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr.6773/101/2009 la 4.11.2013 au fost respinse recursurile declarate de Parchetul Înaltei Curți de Casație și Justiție - DIICOT și inculpații Bengescu George, Sanislav Daniel și Neciu Narcis împotriva d.c.nr.208/19 iunie 2012 a Curții de Apel Craiova.

Potrivit disp. art.539 din N.c.pr.p. are dreptul la repararea pagubei și persoana care în cursul procesului penal a fost privată nelegal de libertate. Alin.2 al aceluiași articol prevede că privarea nelegală de libertate trebuie să fie stabilită după caz prin ordonanța procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți, sau a judecătorului de cameră preliminară precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investită cu judecarea cauzei.

Art.540 din N.c.pr.pen. prevede că la stabilirea întinderii reparației se ține seama de durata privării nelegale de libertate precum și de consecințele produse asupra persoanei, asupra familiei celui privat de libertate ori asupra celui aflat în situațiile prev. de art.538.

Analizând înscrisurile depuse la dosarul cauzei, probele administrate, se constată că starea de fapt invocată de reclamant se încadrează în prevederile art.539, 540, 541 N. c.pr.pen., apărârilor pârâtului din întâmpinare neputând fi reținute.

Susținerea că prin hotărârea judecătorească de achitare s-a îndeplinit justiția, neproducându-i-se reclamantului nici un fel de pagubă sau că hotărârea judecătorească a tribunalului nu reprezintă suport al acțiunii întemeiate pe disp. art. 539 c.p.p. nu pot fi reținute. Hotărârea de achitare nu poate constitui o reparație morală prin ea însăși deoarece tocmai soluția de achitare este ipoteza premisă a normei ce reglementează acordarea de despăgubiri pentru erori judiciare respectiv dacă reclamantul nu ar fi fost achitat nu ar fi îndeplinit condițiile prevăzute de lege pentru a promova acțiunea în pretenții.

La fel, susținerea pârâtului conform căruia pentru a se încadra în disp. art.539 al.2 c.p.p., privarea de libertate ar fi trebuit să fie constatată de procuror care prin ordonanță să fi dispus revocarea măsurii reținerii, considerând-o nelegală va fi înlăturată, textul de lege nefăcând o asemenea distincție.

Art. 539 c.p.p. are scopul de a acorda daunele morale și materiale ca urmare a privării nelegale de libertate, legiuitorul urmărind să poată fi acordate despăgubiri și persoanelor a căror nevinovăție a fost stabilită la finalizarea procesului penal, după ce au suportat privări de libertate chiar dacă respectivele măsuri apăreau ca fiind justificate în lumina cercetărilor penale efectuate până la data adoptării lor.

Izvorul răspunderii civile pe care a declanșat-o reclamantul are atât un caracter special cât și un caracter general, de drept comun, pentru că vizează răspunderea civilă a Statului Român pentru activitatea desfășurată de autoritățile sale în exercitarea atribuțiilor legale.

Sub aspectul prejudiciului material și moral, răspunderea statului se constituie într-o răspundere legală și nu este condiționată decât de întinderea pagubei suferite de cel îndreptățit la acțiune, fără nici o restricție sau distincție în raport de natura sau componentele prejudiciului, forma sau modalitatea culpei, interpretare ce se află în concordanță cu jurisprudența CEDO. Daunele datorate de stat trebuie să reprezinte o justă despăgubire pentru compensarea prejudiciului suferit.

Conform practicii constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, atunci când drepturile fundamentale ale persoanei au fost încălcate prin măsuri ce s-au dovedit a fi neintenciate, persoana are dreptul la repararea integrală a prejudiciului material și moral.

La stabilirea cuantumului daunelor morale ce constă generic în atingerea adusă valorilor ce definesc personalitatea umană, se au în vedere consecințele negative suferite pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost ele lezate și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării de către persoana lipsită în mod nelegal de libertate. Este adevărat că în cazul daunelor morale, dată fiind natura prejudiciului ce le generează nu există criterii precise pentru determinarea lor. Însă chiar dacă valorile morale nu pot fi evaluate în bani, atingerile aduse acestora îmbracă forme concrete de manifestare, iar instanța are astfel posibilitatea să aprecieze intensitatea și gravitatea lor și să aprecieze dacă și în ce quantum, o sumă de bani este potrivită pentru a repara prejudiciul moral produs.

Stabilirea cuantumului despăgubirii pentru repararea daunelor morale, în lipsa unor criterii obiective se face cu respectarea principiului proporționalității daunei cu despăgubirea acordată.

Prin raportare la datele concrete ale cauzei cu respectarea principiului evocat, instanța apreciază că suma de 20.000 lei daune morale este de natură să ofere o reparație completă pentru atingerea adusă onoarei, reputației și persoanei reclamantului atât în ceea ce privește viața sa socială cât și cea privată.

Instanța are în vedere perioada reținerii preventive 20-21.05.2008 perioadă care a fost susceptibilă să-i producă suferințe morale de natură să lezeze demnitatea și onorarea acestuia, i-a vătămat creditul moral, poziția socială, criterii care definesc persoana umană și care analizate și evaluate obiectiv constituie fundamentul daunelor solicitate de reclamant, inculparea acestuia dar și supunerea sa la procedurile judiciare timp de 5 ani, perioadă în care a fost judecat pentru infracțiuni pe care s-a dovedit că nu le-a săvârșit.

În aprecierea importanței valorilor morale lezate, se va avea în vedere vârsta reclamantului, faptul că tensiunea psihică acumulată de-a lungul celor 5 ani, determinată și de puternica mediatizare a cazului i-au provocat reclamantului tulburări de natură psihică așa cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar (f.247-250) sau depozițiile martorilor Bordea Narcis, Valon Marian, Pătru Dan Ionuț, dar și faptul că a fost afectat în plan personal, fiind obligat să renunțe la relația pe care o avea după declanșarea procesului datorită faptului că era considerat infractor, sau că nu a putut să urmeze studiile pe care și le-a dorit.

În ceea ce privește capătul de cerere privind daunele materiale solicitate, respectiv cheltuielile efectuate cu ocazia purtării procesului, instanța urmează să-l respingă ca nedovedit. Reclamantul a beneficiat de asistență judiciară din oficiu și nu a produs probe privind cuantumul unor eventuale alte cheltuieli suportate. Martorul Crudiu Sorin susține în depoziția sa că nu poate evalua cheltuielile efectuate, iar depoziția martorului Valon Marian, singura care face referire la cheltuielile de transport și masă nu poate fi coroborată cu alte probe.

Cât privește nemulțumirea reclamantului legată de măsurile luate în timpul percheziției, cu privire la modalitatea de restituire a obiectelor ridicate sau în legătură cu aplicarea sigiliilor, aceasta nu poate face obiectul acțiunii de față, împotriva măsurilor luate de organele de cercetare, reclamantul având la momentul respectiv calea plângerii prevăzută de Codul de procedură penală.

Pentru considerentele expuse, acțiunea urmează să fie admisă în parte, obligat pârâtul la plata sumei de 20.000 lei cu titlul de daune morale. Se va respinge capătul de cerere privind daunele materiale. Se va lua act că nu se solicită cheltuieli de judecată.

PENIRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite în parte acțiunea precizată privind pe reclamantul Cismaru Virgil Alin,
domiciliat în Drobeta Turnu Severin, str.
dețut menecunți și pe pârâtul Statul Român reprezentat de Ministerul de Finanțe, cu sediul
în str. Apolodor nr.17, sector 5, București, având ca obiect pretenții.

Obligă pârâtul la plata sumei de 20.000 lei către reclamant, cu titlu de daune morale.

Respinge capatul de cerere privind daunele materiale.

La act că nu se solicită cheltuieli de judecată.

Cu apel.

Pronunțata în ședința publică de la 16 Septembrie 2014 la sediul Tribunalului Mehedinți.

Grefier,
Mirela Butaru

Red. LCB
Dact. CNB
Ex.4/06.10.2014
Cod operator 2626

LUMEA JUSTITIEI.RO